

Uslyší, hříšníci v ten čas
prevelmi hrozný hlas;
budú volati na hory,
rkúce: Prikryte nás.
Nemilosrdní tu stanú,
vymlúvajíc se Pánu;
všickni ďáblové príjdúce,
do pekla je vtáhnú.

Do propasti, do temnosti,
do věčné žalosti,
kdež nikdy konce nebude,
velikých bolestí.
Ach, nastojte na zlých život,
že jsú se zrodili!
Lépeť by bylo hříšníkům,
byť nikdá nebyli.

Spravedliví také stanú
v své ustavičnosti,
proti těm, jenž je trápili,
jím násilím braři.
Milosrdným Pámbů rekne:
Podťe, požehnaní,
do království otce mého,
vám připraveného.

Protož my, milí křesťané,
slyšíc to zpívání,
pomněme každý na svú smrt
i na ten hrozný súd.
Utečme se k Ježíšovi,
pokání činíce,
hotov jest se smilovati,
jen nehřešit více.

2018.

Z Těšínska.

Adagio.

O jak we - li - ké ža - lo - sti na tom swie - tie,
czy - ni wždy przeu - krutna smrt w zi - mie, w le - tie.

O jak welike žalosti na tom swietie
czyni wždy přeukrutna smrt w zimie w letie.

Do zarmutku a tiežkosti przywozuje,
odbirajic život lidski umertwuje.

Starych mlady neszanuje, bez litosti
strzili tak mirnie swou strzelu bez milosti.

A neodpusti žádnemu, by bohaty
byl czlowiek jak koliw wzacny pan weliki.